

МІЖПАЛЬЦЕВИЙ ДЕРМАТИТ У СОБАК

Л. О. Чупрун, к. вет. н., П. В. Ковальов, к. вет. н., М. М. Побірський, асистент
chuprun_85@ukr.net

Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир

Міжпальцевий дерматит — запалення, що розвивається на поверхнях, які найчастіше контактують з ґрунтом (подушечки лап та міжпальцевий простір). Більшість дослідників вважають, що міжпальцевий дерматит не є окремим захворюванням, а радше симптом зниження імунних сил організму при боротьбі з агресивними зовнішніми факторами. Так, це захворювання може виникати при паразитарних, грибкових, онкологічних, ендокринологічних та травматичних захворюваннях. Лікування міжпальцевого дерматиту часто є безуспішним, оскільки лікарі застосовують лише засоби симптоматичної терапії для лікування уражених ділянок шкіри.

Метою досліджень було вивчення поширення мікрофлори, яка найчастіше трапляється при міжпальцевих дерматитах у собак, та її антибіотикочутливості.

Дослідження проведені на базі навчально-науково-виробничої клініки Житомирського національного агроекологічного університету. Було досліджено 10 собак з клінічними ознаками міжпальцевого дерматиту, яким було проведено бактеріологічне дослідження мікрофлори. Для визначення чутливості мікрофлори до лікарських препаратів відповідно використовували середовища МПА за загальноприйнятою методикою. Антибіотикочутливість виділеної змішаної мікрофлори усіх тварин досліджували методом дифузії в агарі за допомогою паперових дисків з антибіотиками. Визначали чутливість до 12 антибіотиків таких як, цефалексин, цефазолін, цефтріаксон, цефтазідім, лінкоміцин, тетрациклін, цiproфлораксацин, кларитроміцин, левоміцетин, амоксицилін, амоксицилін з клавуловою кислотою та ванкоміцин.

За результатами бактеріологічного дослідження було встановлено, що майже у 60 % хворих тварин мікроорганізми були представлені у вигляді асоціацій, серед яких домінували стафілококи (54,5 %) рідше стрептококи (15 %) та мікроскопічні гриби (30,5%). У дослідних тварин виявляли *Staphylococcus aureus* 1×10^5 , *Staphylococcus epidermidis* 5×10^6 , *Staphylococcus saprophyticus* 5×10^3 , *Enterococcus faecalis* 5×10^6 , *Escherichia coli*, 5×10^3 .

Було встановлено, що змішана мікрофлора чутлива до ванкоміцину $15,8 \pm 1,45$, оксациліну, гатіфлораксацину та помірно чутлива до лінкоміцину — $20,9 \pm 1,26$, цiproфлораксацину — $20,6 \pm 2,05$ та амоксициліну з клавуловою кислотою — $16,3 \pm 1,46$. Не чутлива до цефалоспоринів, тетрацикліну, кларитроміцину, левоміцетину та амоксициліну. Доцільність використання трьох антибіотиків, до яких змішано мікрофлора виявилась помірно чутливою, є питанням проблематичним, оскільки ці антибіотики не дадуть достатньої антимікробної дії і лише на певний час пригнітять патогенну дію мікроорганізмів.

Отже, встановлено, що у 60 % хворих тварин міжпальцевий дерматит викликають асоціації мікроорганізмів і рідше — мономікрофлора. Застосування антибіотиків має бути безпечним, ефективним, давати змогу досягати необхідних концентрацій антибіотиків у контамінованих тканинах. Вибір антибіотика необхідно проводити після дослідження на чутливість до антибіотиків.

Таким чином, при лікуванні пододерматитів найкраще застосовувати антибіотик ванкоміцин або оксацилін або гатіфлораксацин, але, враховуючи асоціації мікроорганізмів, куди входили і гриби, обов'язково необхідно підключати до лікування тварин і протигрибкові препарати.